

Diplomová práce Brány do neznáma se zabývá námětem dveří a bran v umění v rozsahu od starověkých kultur po 20. století. V obdobích starověkého Egypta a antického Řecka a Říma se jedná především o funerální umění, tedy o dveře, zobrazované v hrobkách a na sarkofázích. Velký důraz je kladen na biblická podobenství a výjevy, v nich se vyskytují dveře, obsahující nějaké sdělení. Takovými výjevy jsou například Zvěstování Panně Marii či Poslední soud se svými branami Ráje a Pekla. Dále se práce zabývá změnami pojetí dveří v obdobích renesance, baroka a klasicismu, kde se opět hojně setkáváme s dveřmi jako součástmi náhrobků. V těchto obdobích, stejně jako v umění 19. století, symbolika dveří ustupuje mírně do pozadí. Samostatná část práce je věnována dveřím a průchodům na obrazech nizozemských mistrů 15. – 17. století, jejich interiéry jsou zaplněné většinou otevřenými dveřmi, které v sobě nesou skryté významy. Symbolika a odlišné chápání prvku dveří se velmi rozšířilo v umění 20. století. Z tohoto období byla vybrána díla umělců, jako byl René Magritte, Marcel Duchamp či Salvador Dalí, ale také tvorba českých umělců Jakuba Schikanedera či Františka Muziky. V celé práci je kladen důraz na propojení výtvarného umění a literatury.